

Protokol pro zápis kvalitativního dotázníku

Číslo

Datum

Skupina divadla   DHNP

Vaše jméno:
Přepis: Magdaléna Baumannová

Demografické údaje o respondentovi

Věk   19

Pohlaví   **žena**

Studium   VŠ

Povolání

Poznámky

Přepis rozhovoru

Jak tráviš svůj volný čas?

Teď nejvíc v laboratoři, jinak v divadle, s kamarádama a v kině.

Takže kultura nebo tvoje kulturní vyžití má ve tvém životě jakou roli?

Velkou. Třeba na střední jsme se ségrou chodily do divadla pořád a ona ještě v divadle hrála. Nebo do kina a jiný kulturní akce. Teď na výšce je víc učení, ale ve volném čase je to pořád ta největší složka.

Kromě té kultury, máš ještě něco takového?

No a kromě učení, dělám ještě svoje výtvarný věci. A samozřejmě kamarádi.

Jaké kulturní akce nebo instituce jsi za poslední měsíc navštívila?

V Huse jsem byla třikrát. A nějaké to kino.

Jaký třeba preferuješ žánr? Podle čeho si vybíráš?

Evropské filmy a hodně český, mám je ráda. Když je to evropský a není to o žádných gangsterech, tak na to jdu. A do divadla tady v Brně chodím jen do Husy. Někdy Reduta, když dávají něco zajímavýho. Husa mi strašně vyhovuje. Líbí se mi styl, jakým hrají a je do toho zapojeno hodně výtvarna, to se mi líbí, inspiruje mě to pro vlastní práce.

A co tě za ten poslední měsíc nejvíce zaujalo?

Byla jsem na kamarádově výstavě fotek z přírody. A v Huse byla premiéra Trosečníka a ta mě úplně nadchla.

Čteš?

Ano, čtu. Aha, no jasně, to taky dělám ve volném čase.

A jaké knihy? Žánry?

Poslední rok jsem se snažila číst českou literaturu, protože jsem ji roky před tím hodně zanedbávala. Miluju Seiferta a Hrubína, básničky. A jinak, co ke mně přijde, s kamarádama si hodně vyměňujeme knihy. A mám ráda Murakamiho, ten je jeden z nejlepších. A Davida Mitchella. A Hrabal, taková ta česká klasika.

Říkala si, že nejvíce chodíš do Husy, kam jinam?

Občas Reduta. Prákrkrát jsem byla v Mahenově divadle.

Když jdeš mimo Husu, podle čeho si vybíráš?

Podle toho díla. Třeba v Redutě jsem viděla Elementární částice, četla jsem je a proto jsem to chtěla vidět. No a je to Mikulášek, takže asi taky podle režiséra.

Takže jaké režiséry upřednostňuješ?

Mikuláška mám ráda a Pitínského.

Čím tě tak zaujímají?

Mě hrozně baví ta výtvarná složka. Dávají tam mluvit to samotné prostředí, což je podle mě důležité. Myslím, že obecně nás naše prostředí dost charakterizuje. Mikulášek je alternativní, to slovo mě štve, ale tak. Není to klasický, je tam hodně hudby. Mluví to na tebe celým tím projevem. Nejsou to jen dialogy.

A co scénografové, když tě zajímá ta výtvarná složka?

No jména přímo nevím, ale většinou si to spojuju, kdo dělá co. Třeba ta ženská, co dělala Baladu se mi moc líbí. Využívají jen prkna a je tam voda. To se mi moc líbí, voda na scéně. No jo, musím si půjčit Ptáčkovou.

Takže se zajímáš o divadlo i jinak, než jen jeho navštěvováním?

Ano. Je to můj tajný sen, dělat scénografii, jenže u nás doma to není možné. Ale možná po škole, bych ještě něco takového zkusila.

Třeba JAMU?

No možná.

Takže tě to zajímá řekněme z profesního hlediska?

Podle mě je scéna velmi důležitá, tak to asi celé začalo. Já jsem dělala vždycky výtvarku a s kamarádama jsme dělali různé performance a instalace a to má k divadlu dost blízko. A vždycky jsem ráda četla, měla jsem skvělou češtinářku a tohle spojení mě dovedlo k divadlu.

Takže od kdy se takhle zajímáš o divadlo?

Od čtrnácti. Ségra začala hrát v divadle a já jsem díky ní viděla zadarmo úplně všechno, co dávali v Moravském divadle v Olomouci. Byla jsem v divadle každé třetí den. Od třinácti jsem bydlela jen se ségrou a ta paní učitelka nás dost ovlivnila. Myslím, že nás k tomu přivedla.

A s kým nejčastěji navštěvuješ divadlo dnes?

Různě. S kamarádama, se ségrou... Tak jak ona mě přivedla ke klasice, tak já ji přivedla k alternativnímu divadlu. Občas i s mámou. Mám třeba kamaráda, který studuje na DAMU, takže když přijede do Brna, zajdem do divadla.

Máš večer, kdy jdeš do divadla spojený ještě s něčím? Jestli jdete někam posedět?

Pokud jdu s kamarádama, jdeme si pak někam sednout. S mámou jdu někam na kafe. Ale jak kdy, přes týden letím ze školy, abych stihla představení a potom jedu unavená domů. Ale na gymplu to tak bylo, to si člověk jen užíval. Vždycky po divadle jsme si šli sednout i s divadelníkama. Tenkrát jsem si myslela, že herci jsou úplně jinde než ostatní lidi, že toho skrze role mnohem víc prožili. Ale teď, když se s nějakým seznámím, říkám si, že je to normální člověk.

Zmínila jsi herce, sleduješ třeba ty z Provázku víc?

Ano, teda ne že bych se po nich pídila, ale zajímá mě to. Občas se k něčemu proklikám. Občas čtu Rozrazil, ale ne moc pravidelně.

Takže občas čteš recenze, myslíš, že nějakým způsobem ovlivňují Tvoje vnímání divadla?

Většinou je čtu až po představení, takže ne.

Z jakého důvodu čteš recenze až po představení?

Nečtu to po každém představení, jen když mě něco zaujme. Mám pocit, že moje sžití s tou hrou musí být co nejdéší. Když jsem třeba byla na Baladě, znala jsem už ty písničky. Moc se mi to líbilo a tak jsem si začala přetvářet postavy podle sebe, kreslila jsem je. Přečetla jsem si toho Olbrachta.

Stává se ti, že nesouhlasíš s kritikem?

Občas ano. Někdy se tam zmíní o něčem, co by mě ani nenapadlo. Tak nad tím potom přemýšlím. Nebo si pročítám ty brožury, které na Provaze rozdávají. Třeba zase k Trosečnickovi, tu hru jsem sledovala, jako jednotlivé střípky, které dávaly smysl, ale nespojovala jsem si je v celek. Ale potom jsem si přečetla co o tom napsal Mikuš, ten režisér a celé mi to najednou dávalo smysl. Asi mi to pospojovalo jednotlivé scény a jeho záměr, takže mě to pomůže udělat si v tom pořádek.

Když se vrátíme k hercům, sleduješ třeba herce z Provázku, jak působí v jiným brněnských divadlech? Může to ovlivnit tvůj výběr představení v jiným divadle?

Asi se nedívám, kdo v tom hraje. Ale jednu dobu jsem chodila na všechny představení jednoho herce, co hrál v Huse. Moc se mi líbil v Lásky jedné plavovlásky. A on pak hrál v Elementárních částicích a ještě v nějaký hře v Redutě. Kdybych se vrátila ještě k režisérům, moc se mi líbil Morávek, některý ty jeho starý věci, ikdyž teď třeba v Markétce jsem byla zklamaná.

Jak bys ho specifikovala?

Vždycky je tam nějaký výraznej prvek. Přijde mi, že herci u něho mluví ve stejné tonině a pořád stejně pomalu. Dřív se mi to líbilo, jenže teď mi přijde, že je to furt ta stejná rovina. V Markétce jsou i stejný kulisy. Dřív tam býval nějaký silný motiv, ale moc nevím jak to popsat.

Zkus popsat detaily, když si vzpomeneš na nějaké jeho představení. Co byla ta věc, která zapůsobila?

Třeba České moře, to se mi moc líbilo. Nevím, jestli se tomu dá říct absurdní složka, asi nepoužívám správná slova. Ale bylo tam to, jak se člověk může dostat do nějaké situace, a já jsem občas sdílela ty jejich pocity. Dost jsem se u toho smála, bylo tam napětí. Líbila se mi ta spousta myšlenek, naskládaná do jednoho celku. Přemýšlela jsem nad jednotlivými věcmi, ale dohromady dávaly smysl.

Myslíš si, že se tohle divadlo něčím specifikuje? Liší se od ostatních brněnských divadel?

Teď to bude znít blbě, protože se to všude říká dohromady s tou peticí, ale já si myslím, že to tak je. Myslím si, že atakují naše svědomí a nutí nás přemýšlet nad tím, co se tady děje. Dřív jsem chodila i na ty jejich cykly, to se mi moc líbilo takové debaty. Snaží se být aktivní, jakoby navazovali na tu tradici. Když jsem byla v Mahence na Královně Margot, vysloveně mě rozčilovaly ty dobové kostýmy. Nic mi to neříkalo, nepromlouvalo to. Měla jsem pocit, že kdybych si tu hru přečetla doma, vyšlo by to nastejno. Ale z her v Huse takový pocit nemám. Je to obohaceno o tu vizuální složku, vztahuje se to do dnešní doby. Pro mě je tam dominantní ta vizuální složka, mě se ten styl líbí.

Takže sleduješ i mimodivadelní aktivity Husy?

Ano, dá se říct. Ale nejsem žádný odborník. A třeba bylo pěkné si přečíst tu knížku 'Česká vize'.

Když si vybíráš představení...

Můžu ještě? Mě se líbí ten jejich výběr, relativně soudobých her. Čapek třeba. Když tam byl Hamlet, líbil se mi. Takže se mi líbí celý repertoár.

Takže, když jdeš do divadla, výběr ovlivňuje žánr nebo literární předloha?

To je i podle toho co čtu, takže naši autoři a ta novodobá tvorba. Vlastně se mi líbí i Shakespeare. Možná je to blbý, ale je to asi ovlivněný i tím, co jsme se učili na gymplu a co mě zaujalo.

A dáš na doporučení?

Jo, určitě.

Jak rychle si vybíráš na co půjdeš? Ze dne na den nebo plánuješ hodně dopředu?

Obojí. Třeba rychle na doporučení. Ale někdy si taky nějaký představení vyhlídnu dopředu a čekám až bude.

Jak bys popsala publikum v Huse? Liší se nějak od ostatních divadel?

Tak lidé tam nechodí v oblecích, což je pro mě příjemný, když letím ze školy. Je tam malá kapacita, takže ty tváře si člověk docela okouká, obzvlášť když se sedí proti sobě. A asi jsou tam mladší, málokdy tam vidím staré lidi. Je pravda, že když jsem chodila do divadla v Olomouci, tak tam byli důchodci a tady jsou i ti mladší lidi.

Myslíš, že by se dali zařadit do určité skupiny lidí?

Záleží na představení, když je Balada, tak tam najdeš každou věkovou skupinu. Ale pak je třeba 'To léto' a tam jsou jen mladí lidi. Ale asi tady u nás v republice lidi netřídím na vrstvy, myslím, že to pomalu začíná, ale spíš tu ještě doznívá ta minulá doba- všichni jsme si rovni a máme skoro stejně peněz.

A máš nějakou představu o lidech z jiných divadel? Třeba MDB nebo Mahenka?

Možná je v tom nějaká prestiž. Do Husy chodí spíš normální lidi. Ale já jsem třeba z vesnice a tam se nenajde nikdo, kdo chodí do divadla.

Co myslíš, že je cílová skupina Husy?

Myslím, že na mladí.

Myslíš, že tě publikum může ovlivnit? Sleduješ je nějak?

Někdy se někomu smějeme nebo když někdo ruší, ale jinak asi ne.

A nějaké reakce publika?

Nevím, jestli vnímám jiné reakce než potlesk. Ale třeba v 'To léto' se rozdávají piva publiku a na závěr je party s herci. Tam ti lidé projevují nějakou aktivitu, ale já to mám úplně stejně. Nemyslím si, že projevují nějakou aktivitu. Spíš jen vnitřní pocity, které třeba říkám člověku vedle mě. Asi to tak vnímám i u těch lidí. Při děkovačce se usměju na herce a tleskám, to je asi všechno.

Vzpomeneš si na nějaký silný, konkrétní zážitek z divadla?

Trosečník se mi líbil, myslím, že jsem nad ním přemýšlela další tři dny. A nejvíc se mi asi líbila Balada. Ta mě zasáhla a doma jsem si potom kreslila ty obrázky. A přemýšlela jsem nad tím příběhem, myslím, že byl moc dobře předán. Bylo to hodně dramatické, jak se tam dupe atak. Ale taky mám ráda tu oblast Ukrajiny, možná i tím mě to zasáhlo. Líbilo se mi zpracování, příběh, herci, celé se mi to líbilo, jen nevím, jak to popsat. Vnitřně je to pro mě hluboký zážitek. To stejné s Trosečníkem, hlavně ten herecký výkon. Nevím, jak se jmenuje, ale nikdy jsem si ho tak nevšimla jako tady. Pro mě je třeba extrémně výrazná Anežka Kubátová, tím jak hraje. Ta se mi strašně líbí, jak hraje, jak působí.

A jak bys popsala její herecký projev?

Neznám ty výrazy, co se učíte ve škole. Ale ona je výrazná i vzhledem. Působí jako milej a pokorněj člověk. Což je asi dost znát v těch hrách. Asi se mi líbí ty její pohyby i jak mluví. Zase ta pomalá řeč, je jako všichni u Morávka. Ale je to těžký popsat slovy. Třeba v 'To léto' se mi moc líbila. Jsou to jen čtrty, nevím do jaké míry jde o improvizaci. Vyhrálo to cenu Konstantina Trepleva. Hrají tam myslím jen čtyři a každý povídá ten jeden příběh. Ona mi tam přijde dobrá, má přirozený projev. A v Trosečnickovi hraje kuře a tak se tam prolínají zvířata a prolíná se to s pantomimou. Je to božský, já to mám moc ráda. Prolínalo se to do dnešní doby a líbilo se mi to. Je to hra o samotě a člověk se v tom dost najde.

Máš nějaké povědomí o historii Husy jako divadla?

Tak vím, že Mahen napsal hru ...

Myslel jsem spíš tu legendu toho divadla, kterou to divadlo nese. Kult těch minulých let.

O tom asi nic moc nevím, občas si něco přečtu na netu v archivu, ale asi nic víc. Pro mě je to legenda, ale nemám ucelený obraz té doby. My třeba v biologii říkáme, že ontogeneze je opakování fylogeneze. Takže pro mě to divadlo něco znamená, ale já v tom nemám tu historii.

Myslíš si, že kolem sebe to divadlo utváří nějaký kult?

Má svůj vlastní projev. Cítím, jak je to propojené z JAMU. Třeba Kovalčuk je dramaturg v Huse a učí. Nebo, když jsem sledovala, kdo přispěl k petici. Začínal tam Donutil, Polívka a že o tom stále mluví. Mám takové střípky. Něco to kolem sebe shromažďuje, rozhodně to považuju za intelektuální Brno. Pro mě je to obraz intelektuálního Brna. Ty přednášky a tak.

Dokázala by jsi vystihnout pocit po shlédnutí dobrého a špatného divadla obecně?

Nejhorší byla Královna Margot. Od začátku to bylo jako fraška, přehrávali a já znala příběh, takže mi to nic nového nedalo.

V čem to bylo tak špatné?

Nejde to racionalizovat, jsou to moje pocity. Nelíbilo se mi to. Herci přehrávali a já jim to nevěřila. Nechci urážet herce, ale celé to bylo moc statické, to střídání scén a tak. Nudilo mě to.

A dobré představení?

Baví mě, vizuálně, může to přenášet nové myšlenky, nutí mě přemýšlet. Může mě to jen bavit jako film. Nebo mě to zavede do úplně jiného světa.

Myslíš, že aktuální nálada, může ovlivnit tvůj zážitek v divadle?

Asi nálada ne, ale třeba myšlenky, které se mi honí hlavou to můžou narušit. Ale asi to nemění podstatu, jen si to třeba tak neužívám. Asi přepínám do jiného světa, jako knížka, film. Většinou se těším do divadla.